

Moltesen: Der er den Forskel mellem den ærede Ordfører og mig, at jeg ikke optræder her som sagkyndig, men som den, der gerne vil vejledes paa dette kunstneriske Omraade. Derfor vil jeg sige den højtærede Indenrigsminister Tak for de Udtalelser, han fremkom med. Det, der oprørte mig, og det, som gjorde, at jeg tog Ordet, er netop, at man vilde undgaa her at gaa ind under den samme Kritik, som man er gaet ind under for Kongens og Højesterets Lokalers Vedkommende. Jeg synes, at det krænker mig som Rigsdagsmand, at Finansudvalgets Medlemmer vil komme og paaoktrojere os noget saadant og vil optræde som Smagsdommere paa et Omraade, hvor de i alt Fald ikke har den Beskedenhed, som hører til for at sige, at de dog gerne vil lade sig vejlede, hvis alle da ser paa Sagen paa samme Maade som den højtærede Ordfører. Vi maa for Rigsdagslokalernes Vedkommende underkaste os de samme kunstneriske Hensyn, som skal gælde med Hensyn til Kongens og Højesterets Lokaler.

Jeg skal ikke indlade mig paa, hvad den ærede Ordfører sagde om min Stilling til Grundloven. Den ærede Ordfører ved sikkert godt, hvad jeg hentydede til, naar jeg udtalte den Formodning, at der kan komme Forhold her i Landet, som kan nødvendiggøre en Ændring af den Grundlov, som ligger hvilende. Men i og for sig vil jeg give den højtærede Indenrigsminister Ret i, at det kunde være ønskeligt at have et Interiør fra denne Sal, hvor saa meget betydningsfuldt er sket, og naar det kom frem paa en mere smaglig Maade end den foreslaaede, skulde jeg heller ikke have noget imod det.

Klaus Berntsen: Jeg vil med faa Ord motivere min Afstemning, idet jeg paa Forhaand erklærer, at jeg agter at stemme for Flertallets Forslag. Jeg er ikke overbevist af de Argumenter, der er førte i Marken imod denne Bevilling. Det stærkeste Argument, der er blevet anført, er det, at Højesterets Lokaler og Kongens Lokaler bliver dekoreret efter kunstforstandiges Skøn, medens det fælles Lokale for Rigsdagens Medlemmer, hvorom der her er Tale, bliver dekoreret, uden at et sagkyndigt Skøn har bedømt, hvorvidt dette Billede passer eller ej. Nu forekommer det mig dog, at det ikke er usædvanligt, at Beboerne af et Hus ønsker selv at have en Mening om, hvorledes de vil have deres Stuer dekoreret, og hvilke Malerier de vil have ophængt paa deres Vægge. Jeg synes ogsaa, at Rigsdagen

maa have Lov til her at udøve et Skøn. Dersom man kunde være overbevist om, at de, der har Navn af Kunstmalere, og som jo skulde bedømme denne Sag, var enige og kunde tilvejebringe et upartisk Skøn til Vejledning for andre, vilde Sagen være anderledes. Men jeg har aldrig truffet en Gruppe af Mennesker i dette Land, der var mere uenige end Kunstnere, hver indenfor sin Branche, og det forekommer mig, at man ikke behøver at gaa ret langt for at blive overbevist om, at er der nogen Kunst- art, hvis Udøvere er uenige, er det Malerkunstens. Jeg holder personlig meget af at gaa paa Maleriudstilling og har set den mærkelige Forskel, der er paa de Malerier, som udstilles paa Charlottenborg efter Kunstakademiets Valg, og dem, der udstilles paa den frie Udstilling, og dem paa den frieste af alle frie Udstillinger. Der er den største Uenighed mellem disse Mennesker om, hvad der virkelig er Kunst og fortjener at hævdes som saadan. Derfor kan vi efter min Mening ikke gaa ud fra, at nogen Minister kan sammensætte en Komité af fuldstændig upartiske Dommere i denne Sag. Saa skulde det da være Mennesker, der slet ikke var Malere eller Arkitekter, men for saa vidt finder jeg, at Rigsdagens Medlemmer ligesaa godt kan være Dommere som andre.

Jeg gør opmærksom paa, at vi i Fjor har bevilget 5,000 Kr. til Forundersøgelser, til Skitser. Dersom det var Meningen, at den paagældende Kunstner ikke maatte udføre den Skitse, her var Tale om, som den endelige Dekoration af den paagældende Sal, skulde man have nægtet denne Bevilling. Efter hvad der er sket, forekommer det mig, at der ikke er noget at udsætte paa de Malerier, som den paagældende Kunstner har udført. Jeg har set de fleste af Billederne af mine Kolleger, og jeg finder, der er en udmærket Lighed. Jeg kender dem allesammen, ogsaa det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger), jeg kan ikke se, der er nogen som helst Forskel paa, hvordan det ærede Medlem ser ud i Virkeligheden og paa Billedet. Derimod har jeg set mange Malerier, der næsten ikke lignede de paagældende Mennesker. Jeg har set ikke saa faa Malerier af Malere, der kalder sig Kunstmalere og har Ord for at være det, Billeder, paa hvilke de Mennesker, der var fremstillede, mere lignede Lupuspationer end virkelige Mennesker. Saaledes ser Professor Oscar Matthiesens Billeder ikke ud. Jeg synes, de har en paafaldende Lighed med Personen, og det er ogsaa det, de skal have. Saaledes som Sagen foreligger, har